

Bruksela, 24 listopada 2020 r.
(OR. en)

13083/1/20
REV 1

LIMITE

COSI 218	CATS 92
ENFOPOL 316	DROIPEN 103
ENFOCUSTOM 131	COPEN 331
IXIM 124	COPS 407
CT 107	HYBRID 37
CRIMORG 110	DISINFO 39
CYBER 241	DIGIT 128
CORDROGUE 70	JAI 1001

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 12862/20

Dotyczy: Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa wewnętrznego i europejskiego partnerstwa policyjnego

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa wewnętrznego i europejskiego partnerstwa policyjnego.

KONKLUZJE RADY**w sprawie bezpieczeństwa wewnętrznego i europejskiego partnerstwa policyjnego**

RADA

1. Przypomina o odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego na lata 2015–2020 i OPIERA SIĘ na jej osiągnięciach, Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE komunikat Komisji w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa¹, w którym określono konkretne działania na lata 2021–2025 mające na celu realizację w sposób zintegrowany strategicznych priorytetów zarówno w świecie cyfrowym, jak i fizycznym, oraz w wymiarze wewnętrznym i zewnętrznym, przy jednoczesnym wykorzystaniu wcześniejszych prac Rady², i PODKREŚLA znaczenie sprawozdań dotyczących unii bezpieczeństwa jako narzędzia monitorowania postępów oraz oceny luk i pojawiających się zagrożeń.
2. ZWRACA UWAGĘ na fakt, że w ostatnich dziesięcioleciach poczyniono znaczne postępy we współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego w całej Unii oraz że zasada dostępności informacji do celów wymiany danych, określona już w programie haskim, poprawa prawodawstwa i narzędzi wymiany informacji oraz ustanowienie wspólnych norm ochrony danych stanowią ważne kroki we wspieraniu współpracy między europejskimi organami ścigania.
3. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE program i działania koordynacyjne trzech prezydencji (DE-PT-SI) w odniesieniu do nowych inicjatyw zwiększających bezpieczeństwo wewnętrzne i w związku z nową strategią UE w zakresie unii bezpieczeństwa.
4. PRZYPOMINA, że poprzednie trzy prezydencje poczyniły znaczne postępy w dyskusji na temat przyszłości polityki bezpieczeństwa wewnętrznego UE, kładąc nacisk na potrzebę konsolidacji zasobów, dzielenia się doświadczeniami i wiedzą fachową oraz wzmocnienia koordynacji działań policyjnych w całej Unii Europejskiej, by reagować na zmieniające się wyzwania w zakresie bezpieczeństwa i wykorzystać potencjał rozwoju technologicznego.

¹ Dok. 10010/20.

² Debaty o przyszłości działań w obszarze bezpieczeństwa wewnętrznego (Sprawozdanie prezydencji na temat wyniku dyskusji, dok. 14297/19).

5. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI niedawne dyskusje na forum Rady ds. WSiSW³, które stanowią nowy impuls do rozwoju europejskiego partnerstwa policyjnego w celu wzmocnienia istniejącej współpracy.
6. ZGADZA SIĘ w szczególności, że w ramach wzmocnionego europejskiego partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego każdemu funkcjonariuszowi organów ścigania w każdym państwie członkowskim powinny być udostępniane informacje z każdego innego państwa członkowskiego, niezbędne do wykonywania jego obowiązków, zgodnie z obowiązującym prawem.
7. PRZYPOMINA o zasadzie dostępności informacji i POTWIERDZA, że chociaż wspólne europejskie ramy ochrony danych oraz różne instrumenty prawne i techniczne ułatwiły już łączenie istniejących informacji, możliwe są dalsze ulepszenia.
8. ZGADZA SIĘ, że wzmocnione partnerstwo europejskie na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego wymaga ciągłej poprawy zarządzania informacjami i optymalizacji wykorzystania istniejących instrumentów i umów w zakresie wymiany informacji.
9. PODKREŚLA, w odniesieniu do zwiększenia bezpieczeństwa wewnętrznego, że postęp techniczny i transformacja cyfrowa wymagają odpowiednich nowych rozwiązań i podejść służących organom bezpieczeństwa.
10. PODKREŚLA, że należy kontynuować wysiłki w celu zapewnienia pełnego poszanowania praw podstawowych i praworządności we wszystkich działaniach związanych z niniejszymi konkluzjami, zarówno w internecie, jak i poza nim.
11. UZNAJE znaczenie wyłącznej odpowiedzialności państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego, zgodnie z art. 4 ust. 2 TUE.
12. POTEPIA haniebne ataki terrorystyczne, które miały ostatnio miejsce w Austrii, Niemczech i Francji. Ataki te były napaścią na europejskie wartości, prawa podstawowe i ostatecznie na nasz styl życia. Nasze europejskie partnerstwo na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego zapewni skuteczną współpracę operacyjną i transgraniczne prowadzenie dochodzeń, również odnośnie do zapobiegania brutalnemu ekstremizmowi i terroryzmowi oraz zwalczania tych zjawisk, niezależnie od ich źródła.

³ Dok. WK 10468/2020.

I. Cele pośrednie ustanowienia skutecznego europejskiego partnerstwa na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego (2020–2025)

W tym kontekście RADA:

13. PONOWNIE PRZYPOMINA o następujących priorytetach politycznych na nadchodzące lata i podkreśla w szczególności, że te cele pośrednie należy osiągnąć poprzez wspólne działanie Parlamentu, Komisji, państw członkowskich i odpowiednich agencji WSiSW od chwili obecnej do 2025 r., by wesprzeć funkcjonowanie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości i ustanowić skuteczne europejskie partnerstwo na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego:

- każdemu funkcjonariuszowi organów ścigania w każdym państwie członkowskim powinny być udostępniane informacje z każdego innego państwa członkowskiego, niezbędne do wykonywania jego obowiązków, zgodnie z obowiązującym prawem;
- UE i państwa członkowskie wdrożyły rozwiązania techniczne umożliwiające organom ścigania bezpieczne i poufne komunikowanie się ze sobą;
- standardową praktyką jest pełne wykorzystanie instrumentów umożliwiających dokonywanie ogólnounijnych wpisów dotyczących przestępstw, np. wpisów w systemie informacyjnym Schengen odnośnie do osób lub przedmiotów;
- nasze wspólne ramy ochrony danych oraz liczne instrumenty prawne i techniczne pozwalają nam lepiej łączyć informacje, którymi już dysponujemy. Unijna struktura informacyjna jest jeszcze bardziej zgodna z zasadą dostępności. Ramy z Prüm są w stosownych przypadkach poddawane przeglądowi i aktualizowane;
- tworzony jest nowoczesny i ulepszony dorobek prawny w dziedzinie transgranicznej współpracy policyjnej, by na przykład zapewnić odpowiednie uprawnienia w zakresie obserwacji transgranicznej i pościgu transgranicznego;
- organy ścigania mogą w codziennej pracy wykorzystywać technologie sztucznej inteligencji, z zastrzeżeniem wyraźnie określonych zabezpieczeń;
- organy ścigania państw członkowskich i Europol są wyposażone w narzędzia umożliwiające intensywniejszą współpracę i wymianę informacji z państwami trzecimi;

- organy ścigania mogą współpracować z partnerami publicznymi i prywatnymi na całym świecie, z zastrzeżeniem wyraźnie określonych ram zabezpieczeń, a w szczególności mają dostęp do informacji niezbędnych do zwalczania poważnej przestępczości i brutalnego ekstremizmu oraz terroryzmu z wykorzystaniem internetu.

II. Dalsze działania

1. Wzmacnianie europejskiej współpracy organów ścigania

14. UZNAJE, że należy wzmocnić europejski wymiar współpracy organów ścigania. Ogólnie rzecz biorąc, w codziennej pracy potrzebna jest większa świadomość potrzeb partnerów europejskich w zakresie informacji. W każdym przypadku, gdy istnieje wpis krajowy, standardową praktyką powinny stać się ogólnounijne wpisy w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi.
15. PODKREŚLA, że pandemia COVID-19 uwidoczniła znaczenie bezpiecznych kanałów komunikacyjnych. Rada apeluje zatem do państw członkowskich, unijnych agencji WSiSW i Komisji, by w oparciu o już istniejące mechanizmy i sieci (takie jak SIENA) dalej rozwijały rozwiązania techniczne w zakresie bezpiecznej i poufnej komunikacji między unijnymi organami ścigania.
16. PODKREŚLA fakt, że unijne agencje WSiSW, np. Europol, Frontex, eu-LISA, Eurojust i CEPOL, są podstawą europejskiej architektury bezpieczeństwa, i w związku z tym PRZYPOMINA, że należy zapewnić tym agencjom odpowiednie finansowanie i personel. Ponadto organizacje i organy międzynarodowe, takie jak Interpol, są partnerami niezbędnymi dla bezpieczeństwa UE.
17. PODKREŚLA kluczową rolę i przyszły kierunek działań Europolu przedstawiony w rezolucji Rady z dnia 9 listopada 2020 r. w sprawie przyszłości Europolu⁴.

⁴ Dok. 12463/20.

18. PRZYPOMINA, że samo wdrożenie nowego rozporządzenia w sprawie Fronteksu oraz rozmieszczenie stałej służby Fronteksu mają kluczowe znaczenie dla dalszego rozwoju współpracy organów ścigania w ramach europejskich działań w dziedzinie bezpieczeństwa, i w związku z tym WZYWA Frontex i państwa członkowskie, by wywiązały się ze swego prawnie wiążącego udziału.
19. WZYWA państwa członkowskie do pełnego wykorzystania istniejących instrumentów wymiany informacji, np. SIS, Europolu i baz danych Interpolu, oraz do usunięcia przeszkód w ich skutecznym wdrażaniu.
20. WZYWA wszystkie państwa członkowskie, by w pełni wykorzystywały istniejące instrumenty i poczyniły postępy w zakresie wymiany istotnych informacji najwyższej jakości. Państwa członkowskie, wraz z właściwymi agencjami UE, przede wszystkim agencją eu-LISA, Europolem i Fronteksem, muszą szybko wdrożyć przyjęte ramy prawne zmienionej architektury informacyjnej WSiSW, by osiągnąć interoperacyjność unijnych systemów informacyjnych dotyczących granic, migracji i bezpieczeństwa.
21. ZWRACA SIĘ do Komisji o przedstawienie wniosku ustawodawczego w sprawie dalszego rozwoju ram z Prüm. W tym kontekście można rozważyć ewentualne poszerzenie ich o inne kategorie informacji, np. europejski system przekazywania informacji z akt policyjnych (EPRIS).
22. PRZYWOŁUJE konkluzje w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy organów ścigania zamieszczone w załączniku 1 i ZWRACA UWAGĘ na to, jak ważne jest ustanowienie skuteczniejszej współpracy w zakresie egzekwowania prawa między państwami członkowskimi i ich odpowiednimi organami, w szczególności w obszarach transgranicznych.
23. PODKREŚLA potrzebę podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu dalszego wzmocnienia operacyjnej współpracy transgranicznej poprzez skuteczne wdrażanie istniejących instrumentów oraz, w stosownych przypadkach, wzmocnienie, konsolidację i uproszczenie podstaw prawnych, by utrzymać bezpieczeństwo Unii Europejskiej, i ZWRACA UWAGĘ NA wartość i sukcesy lokalnej, regionalnej i dwustronnej lub trójstronnej współpracy organów ścigania.

2. Kształtowanie przyszłości i nadążanie za postępem technologicznym

24. PRZYZNAJE, że choć transformacja cyfrowa i wykorzystanie nowych technologii, w szczególności sztucznej inteligencji, mają głęboki wpływ na wszystkie sfery życia ludzi, zwiększają one nasze możliwości ochrony wspólnych wartości naszych społeczeństw. Wykorzystanie sztucznej inteligencji przez organy ścigania może potencjalnie ułatwić i poprawić zapewnianie bezpieczeństwa i zapobieganie przestępstwom, prowadzenie dochodzeń i egzekwowanie prawa w całej UE. Narzędzia cyfrowe mogą ułatwiać gromadzenie dowodów poprzez lepszą organizację zbiorów danych i informacji, rozpoznawać wzorce, wykrywać powiązania, ustalać tożsamość ofiar i sprawców, a także ustalać miejsce przestępstwa, automatyzować i przyspieszać wykonywanie ustandaryzowanych i jednolitych zadań, a także pomóc w analizowaniu tendencji oraz ryzyka i zagrożeń w celu zapobiegania działaniom przestępczym, tym samym zwiększając tempo i skuteczność egzekwowania prawa. Stosowanie tych narzędzi zmniejszy jednocześnie koszty i może ograniczyć negatywny wpływ psychologiczny, jaki stresujące materiały, takie jak obrazy niegodziwego traktowania w celach seksualnych lub przestępstw z nienawiści, mogą wywierać na personel organów ścigania.
25. PODKREŚLA, że stosowanie sztucznej inteligencji może pomóc w określeniu nowych, nieznanych wcześniej wzorców i sposobów działania, zwłaszcza w dziedzinach terroryzmu, cyberprzestępczości, niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, handlu ludźmi, przestępstw związanych z narkotykami i przestępstw gospodarczych. Organy ścigania w państwach członkowskich powinny zatem wykorzystywać sztuczną inteligencję do poprawy działań zapobiegawczych i ułatwiania prowadzenia dochodzeń, a także do ochrony ofiar takich przestępstw.
26. POTWIERDZA, że projektowanie, rozwój, wdrażanie i ocena sztucznej inteligencji na potrzeby bezpieczeństwa wewnętrznego muszą opierać się na prawach podstawowych i ochronie danych i być z nimi zgodne. Rozwój i warunki wdrażania sztucznej inteligencji wykorzystywanej przez organy ścigania wiążą się ze szczególnymi wymogami w zakresie praw podstawowych. W zakresie, w jakim systemy te mają być stosowane, potrzebne są właściwe zabezpieczenia zapewniające, by rozwój i wykorzystywanie aplikacji sztucznej inteligencji w dziedzinie egzekwowania prawa odbywały się w sposób odpowiedzialny, godny zaufania, ukierunkowany na interes publiczny i na człowieka. Użytkownicy muszą odpowiednio rozumieć, w jaki sposób zostały opracowane i jak działają narzędzia sztucznej inteligencji, muszą być w stanie wyjaśnić i przedstawić wyniki oraz dysponować jasną wiedzą na temat ich wpływu na jednostki, mniejszości i społeczeństwo jako całość.

27. **PODKREŚLA**, że dostępność obszernych zbiorów danych wysokiej jakości sprzyja rozwojowi opartych na sztucznej inteligencji narzędzi służących bezpieczeństwu wewnętrznemu z poszanowaniem praw podstawowych, zabezpieczeń i zasad ochrony danych. Ma to zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania bezstronnych i możliwych do wyjaśnienia wyników, które powinny na wszystkich etapach istnienia sztucznej inteligencji zawsze podlegać ludzkiemu nadzorowi, przy czym decyzję o wyniku musi podejmować człowiek.
28. **PODKREŚLA**, że by móc czerpać korzyści ze stosowania technologii cyfrowych, w tym sztucznej inteligencji, należy kompleksowo przeszkolić zwłaszcza organy ścigania.
29. **WZYWA** Europol do gromadzenia i wymiany doświadczeń i ocen zebranych przez organy ścigania w państwach członkowskich, by ułatwić wymianę odpowiednich praktyk.
30. **WZYWA** Komisję do usunięcia barier prawnych w zakresie wymiany i wspólnego gromadzenia danych przez państwa członkowskie do celów innowacji, w szczególności w celu szkolenia, testowania i zatwierdzania algorytmów, oraz **PODKREŚLA** w tym kontekście rolę europejskiego centrum innowacji na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego, które znajduje się w Europolu.
31. **WZYWA** Komisję do wsparcia tworzenia puli talentów w dziedzinie sztucznej inteligencji i ułatwienia rozwoju możliwości szkoleniowych w zakresie kompetencji i umiejętności cyfrowych na potrzeby organów ścigania, np. poprzez finansowanie ukierunkowanych szkoleń CEPOL-u.
32. **PRZYZNAJE**, że zagrożenia hybrydowe dotyczą prawie wszystkich sektorów polityki i wykraczają poza tradycyjne elementy polityki bezpieczeństwa. Niezbędna jest zatem kompleksowa koordynacja między instytucjami UE a państwami członkowskimi i proaktywne podejście do przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym.

33. POTWIERDZA, że należy zapewnić legalny dostęp do danych i dowodów w łączności elektronicznej i systemach cyfrowych do celów egzekwowania prawa i do celów sądowych, o czym mowa w strategii na rzecz unii bezpieczeństwa, co zaznaczyła również Rada Europejska⁵, oraz PODKREŚLA, że niezależnie od aktualnego otoczenia technologicznego zasadnicze znaczenie ma zachowanie zdolności organów ścigania i organów sądowych do wykonywania swoich uprawnień, zgodnie z przepisami prawa, zarówno w internecie, jak i poza nim.
34. PODKREŚLA, że szyfrowanie jest jedną z podstaw zaufania do cyfryzacji i powinno być promowane i rozwijane. Szyfrowanie jest sposobem ochrony prywatności oraz bezpieczeństwa cyfrowego rządów, przemysłu i społeczeństwa. Jednocześnie, zgodnie z podstawowymi prawami i wolnościami, należy zapewnić organom ścigania i organom sądowym możliwość korzystania z przysługujących im zgodnie z przepisami uprawnień, chroniących nasze społeczeństwa i obywateli zarówno w internecie, jak i poza nim. Jak stwierdzono w rezolucji Rady w sprawie szyfrowania⁶, wszelkie podejmowane działania muszą opierać się na starannej równowadze tych interesów. Rozwiązania techniczne i operacyjne zakorzenione w ramach regulacyjnych opartych na zasadach legalności, konieczności i proporcjonalności należy opracowywać w ścisłym porozumieniu z dostawcami usług, innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami i wszystkimi odpowiednimi właściwymi organami, przy czym nie powinno istnieć wyłącznie jedno zalecane rozwiązanie techniczne zapewniające dostęp do zaszyfrowanych danych.
35. PRZYPOMINA, że potrzebne są wyważone ramy zatrzymywania danych, umożliwiające dostęp do informacji potrzebnych do zwalczania poważnej przestępczości, przy pełnym poszanowaniu podstawowych praw i wolności, a także szybkie przyjęcie przepisów dotyczących dostępu do transgranicznych dowodów elektronicznych.

⁵ Dok. EUCO 13/20, 1–2 października 2020 r.

⁶ Dok. 13084/1/20 REV 1.

3. Globalne wyzwania i międzynarodowa współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa

36. POTWIERDZA znaczenie powiązania między bezpieczeństwem wewnętrznym a zewnętrznym oraz rolę w tym kontekście podmiotów zewnętrznych i podmiotów WSiSW, w tym odpowiednich agencji WSiSW.
37. PODKREŚLA potrzebę pogłębienia współpracy i wymiany informacji, z zachowaniem odpowiednich zabezpieczeń, w dziedzinie ścigania przestępstw z państwami trzecimi, ponieważ taka współpraca jest ściśle związana z szerszymi interesami Unii w zakresie bezpieczeństwa.
38. PODKREŚLA potrzebę dalszego wspierania partnerstwa UE w zakresie bezpieczeństwa i zarządzania granicami w formie ściślejszej współpracy operacyjnej między Fronteksem a państwami trzecimi i POPIERA dwustronne i wielostronne inicjatywy państw członkowskich mające na celu poprawę koordynacji operacyjnej z państwami trzecimi.
39. PRZYPOMINA, że istniejące umowy o statusie należy dostosować do nowego rozporządzenia w sprawie Fronteksu. Będące w trakcie negocjacji umowy o statusie, w szczególności z partnerami z Bałkanów Zachodnich, powinny zostać podpisane i jak najszybciej wejść w życie. Komisja, w ścisłej współpracy ze wszystkimi zaangażowanymi podmiotami, powinna oceniać potrzebę wzmocnienia współpracy operacyjnej w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego z innymi państwami trzecimi, zarówno sąsiadującymi z UE, jak i spoza niej.
40. PODKREŚLA, że europejskie organy ścigania są integralną częścią wspólnoty międzynarodowej i muszą być zdolne do ściślejszej współpracy z kluczowymi partnerami z państw trzecich.
41. DOSTRZEGA to, że by zmaksymalizować bezpieczeństwo wewnętrzne UE konieczna jest efektywna wymiana informacji z państwami trzecimi i stronami trzecimi, przy jednoczesnym zapewnieniu niezbędnych zabezpieczeń.
42. PODKREŚLA potrzebę skuteczniejszej i bardziej efektywnej koordynacji środków podejmowanych przez unijne instytucje i organy oraz odpowiednie podmioty zaangażowane w państwach trzecich, poprzez wspólne działania w dziedzinie analizy bezpieczeństwa, projekty pilotażowe i powiązane działania.

43. **PODKREŚLA**, jak ważne jest dalsze rozwijanie współpracy między podmiotami WSiSW i operacjami WPBiO, jak określono w umowie w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO, i WZYWA do dalszego wdrażania tzw. minikoncepcji definiujących tę współpracę oraz do zapewnienia w ten sposób wartości dodanej państwom trzecim oraz Unii Europejskiej i jej państwom członkowskim.

4. Zwalczanie międzynarodowej przestępczości zorganizowanej

44. **PRZYPOMINA**, że przestępczość zorganizowana powoduje ogromne szkody gospodarcze i osobiste. Ponieważ zorganizowane grupy przestępcze w coraz większym stopniu działają ponad granicami, kluczowe znaczenie ma zacieśnienie współpracy operacyjnej, wykorzystanie dostępnych unijnych systemów informacyjnych oraz wymiana informacji między UE i państwami trzecimi oraz partnerami międzynarodowymi. Rada **PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI** fakt, że Komisja zamierza przedstawić komunikat w sprawie unijnego programu walki z przestępczością zorganizowaną (na lata 2021–2025).

45. **PODKREŚLA**, że cykl polityki unijnej dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej / EMPACT zapewnia organom metody oparte na danych wywiadowczych dotyczących przestępczości w celu wspólnego zwalczania najważniejszych zagrożeń przestępczymi mających wpływ na UE. Cykl polityki UE / EMPACT będzie nadal kluczowym instrumentem w walce z poważną i zorganizowaną przestępczością międzynarodową. Szeroko zakrojona cyfryzacja procedur w cyklu polityki UE / EMPACT ma ogromny potencjał, w szczególności w odniesieniu do rozwoju wspólnej platformy dla zainteresowanych stron EMPACT (EMPACT Exchange & Report (XR)).

46. **PODKREŚLA** potrzebę zwiększenia wysiłków na rzecz zwalczania przestępstw przeciwko środowisku, w oparciu o rezultaty priorytetu Envicrime w ramach EMPACT (2018–2021) oraz w świetle wyniku 8. rundy wzajemnych ocen w zakresie przestępstw przeciwko środowisku⁷.

47. **ODNOTOWUJE** niepokojący rozwój europejskich rynków narkotykowych w ostatnich latach. Sytuację tę charakteryzuje duża dostępność różnego rodzaju narkotyków, coraz większe konfiskaty, coraz powszechniejsze stosowanie przemocy i zastraszania oraz ogromne zyski. Okazuje się, że rynki narkotykowe i powiązane z nimi zorganizowane grupy przestępcze są bardzo odporne – nawet w okresie globalnej pandemii COVID-19.

⁷ Dok. 14065/19.

48. **PODKREŚLA** potrzebę wzmocnienia strategii antynarkotykowej UE na lata 2021–2025, by zapewnić trwale sposoby reagowania na ten rozwój wydarzeń. Nowa strategia antynarkotykowa UE powinna nadal realizować zrównoważone, oparte na dowodach, zintegrowane i multidyscyplinarne podejście do zajmowania się wszystkimi aspektami związanymi ze zjawiskiem narkotyków na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym. W tym kontekście należy podkreślić rolę Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) i Europolu.
49. **PRZYPOMINA**, że pandemia COVID-19 uwydatnia również znaczenie walki ze sfalszowanymi lekami i z podrobionymi urządzeniami zabezpieczającymi oraz zagrożenie, jakie ze sobą niosą.
50. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** strategię Komisji na rzecz skuteczniejszego zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, zarówno w internecie, jak i poza nim. **PODKREŚLA**, że zapobieganie niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych i wykorzystywaniu seksualnemu dzieci oraz zwalczanie tych zjawisk, zwłaszcza biorąc pod uwagę zwiększony wymiar przestępczości w internecie podczas pandemii COVID-19, jest wspólnym wyzwaniem, które wymaga wspólnego, skoordynowanego i wielostronnego podejścia na szczeblu europejskim i globalnym.
51. **ZWRACA SIĘ** do państw członkowskich o wdrożenie wszystkich ścieżek działań przedmiotowej strategii. Zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 8 października 2019 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych Rada **PONOWNIE POTWIERDZA** zobowiązanie UE i państw członkowskich do ochrony podstawowych praw dzieci oraz praw ofiar przestępstw, a także do walki z niegodziwym traktowaniem i wykorzystywaniem dzieci w celach seksualnych, niezależnie od lokalizacji lub narodowości dzieci.
52. **PODKREŚLA**, że walka z nielegalnym handlem bronią palną jest nadal jednym z głównych priorytetów i **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** Plan działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną na lata 2020–2025. Należy odnotować niedawne postępy na tym polu, w tym prace prowadzone w ramach platformy EMPACT w dziedzinie broni palnej i plan działania dotyczący nielegalnego handlu bronią palną między UE a regionem Europy Południowo-Wschodniej na lata 2015–2019. Walka z nielegalnym handlem bronią palną wymaga lepszej międzynarodowej wymiany informacji, np. poprzez systematyczne zasilanie Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) informacjami na temat utraconej i skradzionej broni.

53. PRZYWOŁUJE swoje konkluzje z dnia 5 czerwca 2020 r. w sprawie zacieśnienia współpracy z partnerami z Bałkanów Zachodnich, w których zwrócono się do Komisji o włączenie planu działania⁸ przyjętego na szczycie Bałkanów Zachodnich w Londynie w dniu 10 lipca 2018 r. do nowego planu działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną, i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że jego cele są spójne z wysiłkami podejmowanymi w ramach Unii i Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką (BSiL) oraz amunicją do tych rodzajów broni.
54. WZYWA państwa członkowskie wraz z partnerami z Bałkanów Zachodnich do dalszego wdrażania tego planu działania stanowiącego część planu działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną na lata 2020–2025 zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady. Obejmuje to stosowanie sprawdzonych procedur i udaną współpracę z Centrum Kontroli Broni Strzeleckiej i Lekkiej dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej (SEESAC).
55. WZYWA Komisję do zwołania wraz z Wysokim Przedstawicielem komitetu sterującego złożonego z kluczowych partnerów wykonawczych i darczyńców w celu zapewnienia strategicznej globalnej koordynacji darczyńców.
56. Ze względu na zróżnicowane ramy prawne i potrzeby, systematyczne gromadzenie danych dotyczących przestępczości i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych powinno być dostosowane do realiów każdego państwa członkowskiego. Rada WZYWA Komisję, by bardziej szczegółowo omówiła wdrażanie na szczeblu krajowym nowych kluczowych wskaźników realizacji celów planu działania dotyczącego broni palnej.
57. PODKREŚLA, że skuteczna walka z poważną przestępczością wymaga również wspólnego zobowiązania do wzmocnienia naszych wysiłków na rzecz zajmowania i konfiskaty mienia pochodzącego z działalności przestępczej i że należy ocenić skuteczność europejskiego prawodawstwa w tej dziedzinie.

⁸ Plan działania na rzecz trwałego rozwiązania kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji do tych rodzajów broni, a także nielegalnego handlu taką bronią na Bałkanach Zachodnich do roku 2024.

58. **PODKREŚLA** znaczenie walki z handlem ludźmi i przemytem migrantów i w związku z tym **Z ZADOWOLENIEM** odnotowuje, że Komisja zamierza opracować nową unijną strategię na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi oraz dokonać przeglądu obecnego unijnego planu działania na rzecz zwalczania przemytu migrantów w ramach strategii w zakresie unii bezpieczeństwa. Strategia dotycząca handlu ludźmi powinna obejmować wszelkie formy wyzysku, w szczególności środki mające na celu zapobieganie handlowi ludźmi do celów pracy lub wykorzystywania seksualnego oraz zwalczanie tego procederu, a także identyfikację i ochronę ofiar oraz wsparcie dla nich. Jednym z priorytetów strategii powinno nadal być zwalczanie handlu dziećmi. Strategia powinna przewidywać analizę obecnego rozwoju technologicznego i jego wpływu na handel ludźmi, lepsze gromadzenie i ocenę danych w ramach istniejących mechanizmów oraz ściślejszą współpracę z Radą Europy i grupą ekspertów do spraw działań przeciwko handlowi ludźmi (GRETA).

5. Zapobieganie terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi oraz zwalczanie tych zjawisk

59. **PRZYPOMINA**, że w ostatnich latach wiele osiągnięto w celu wzmocnienia unijnej współpracy w walce z brutalnym ekstremizmem i terroryzmem. Niemniej jednak zagrożenie terrorystyczne dla Unii Europejskiej i jej państw członkowskich jest nadal wysokie, czego dobitnym dowodem są niedawne ataki w Austrii, Francji i w Niemczech. Źródłem tego zagrożenia są wszystkie rodzaje brutalnego ekstremizmu, w tym brutalny ekstremizm motywowany względami religijnymi i politycznymi, i jest ono wymierzone w nasze wolne i otwarte społeczeństwa.

60. **WZYWA** do szybkiego przyjęcia wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie zapobiegania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym i **WZYWA** wszystkie strony do negocjacji w duchu kompromisu w celu utrzymania wysokiego poziomu ambicji w tym zakresie.

61. **PODKREŚLA** znaczenie walki z nienawiścią, brutalnym ekstremizmem i terroryzmem w internecie, w szczególności w ramach działań jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie (IRU) działającej w Europolu.
62. Mając na uwadze historyczną odpowiedzialność Europy za ochronę praw podstawowych i bezpieczeństwa jej obywateli żydowskich i społeczności żydowskich, Rada **PODKREŚLA** znaczenie walki z antysemityzmem jako kwestii przekrojowej (odnosząc się do deklaracji Rady w sprawie uwzględniania walki z antysemityzmem we wszystkich obszarach polityki)⁹ i **PRZYPOMINA**, że obawa o bezpieczeństwo nadal stanowi poważny problem dla obywateli i społeczności żydowskich. Rada **WZYWA** państwa członkowskie, by skupiły się na bezpieczeństwie instytucji żydowskich, w ścisłej współpracy ze społecznościami żydowskimi, i by ułatwiły wymianę najlepszych praktyk i współpracę transgraniczną w tej dziedzinie.
63. **WYRAŻA ZANIEPOKOJENIE** stosującymi przemoc ugrupowaniami ekstremistycznymi reprezentującymi różne ideologie, próbującymi wykorzystywać pandemię COVID-19 do własnych celów, agitującymi i rekrutującymi zarówno w internecie, jak i poza nim. Rada **POTEPIA** wszelkie próby podważenia spójności społecznej i propagowania przemocy i **PODKREŚLA**, że w ramach kompleksowego podejścia obejmującego całe społeczeństwo należy podjąć wszelkie wysiłki w celu zapobiegania dalszej radykalizacji i przeciwdziałania wszelkim formom brutalnego ekstremizmu i terroryzmu. Rada **POTEPIA** wszelkie formy rasizmu, ksenofobii i inne formy nietolerancji.
64. Rada **WZYWA** zatem Europol, by nadal monitorował rozwój sytuacji w tym zakresie i wspierał wysiłki państw członkowskich na rzecz przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi i terroryzmowi mającym swe źródło w pandemii lub przez nią spotęgowanym.
65. **WZYWA** państwa członkowskie do dalszego wzmacniania wysiłków na rzecz zapobiegania radykalizacji prowadzącej do brutalnego ekstremizmu w internecie i poza nim, w szczególności poprzez rozszerzenie swoich programów prewencji i deradykalizacji na wszystkie związane z tym zjawiskiem obszary problemowe.
66. **PODKREŚLA**, że szczególną uwagę w tym względzie należy nadal poświęcać osobom powracającym ze stref konfliktu, a także więźniom i uwolnionym więźniom.

⁹ Dok. 12893/20.

67. ZACHEÇA państwa członkowskie, by zwróciły szczególną uwagę na osoby, które państwa członkowskie uznały za stanowiące zagrożenie terrorystyczne lub zagrożenie w zakresie brutalnego ekstremizmu, oraz PODKREŚLA, że w Europie bez granic wewnętrznych należy zapewnić niezawodną i szybką wymianę informacji, w ramach istniejących krajowych i europejskich ram regulacyjnych, gdy osoby te podróżują lub łączą się z osobami lub sieciami w innych państwach członkowskich.
68. PODKREŚLA, że oprócz szczególnej kategorii zagranicznych bojowników terrorystycznych, jak dotąd nie istnieją żadne wspólne normy ani kryteria określające, które z tych osób należy umieścić w europejskich bazach danych i systemach informacyjnych; Chociaż istnieją ramy prawne, na podstawie których można wprowadzać informacje do tych baz danych, nie gwarantuje to na razie, że można tam znaleźć przynajmniej osoby uznane przez państwa członkowskie za stwarzające poważne zagrożenie terrorystyczne lub zagrożenie w zakresie brutalnego ekstremizmu. W związku z tym Rada UWAŻA, ŻE WAŻNE JEST, by co do zasady umieszczać w odpowiednich europejskich bazach danych i systemach informacyjnych osoby uznane przez poszczególne państwa członkowskie za stwarzające poważne zagrożenie terrorystyczne lub poważne zagrożenie w zakresie brutalnego ekstremizmu, chyba że nie pozwalają na to względy prawne lub operacyjne. PODKREŚLA w tym kontekście poszanowanie praw podstawowych i odpowiednią ochronę danych osobowych.
69. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE FAKT, że właściwa grupa robocza zajmuje się obecnie potrzebą wymiany informacji na temat osób uznanych za stwarzające zagrożenie terrorystyczne lub zagrożenie w zakresie brutalnego ekstremizmu; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE w związku z tym dalsze prace na rzecz wypracowania wspólnego rozumienia tego, które osoby są uznawane przez poszczególne państwa członkowskie za stwarzające zagrożenie terrorystyczne lub zagrożenie w zakresie brutalnego ekstremizmu, bez uszczerbku dla różnych przepisów krajowych w tym zakresie, oraz WZYWA państwa członkowskie, by przy wsparciu Komisji i Europolu podjęły stały strategiczny dialog na ten temat.
70. PODKREŚLA, że wzrost brutalnego ekstremizmu stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa w Europie. ODNOTOWUJE, że media społecznościowe podsycają rozpowszechnianie agresywnej ekstremistycznej ideologii i przyczyniają się do radykalizacji postaw. Brutalny ekstremizm ma coraz większy wymiar międzynarodowy i należy zająć się międzynarodowymi i transgranicznymi powiązaniem za pośrednictwem internetu między stosującymi przemoc ugrupowaniami ekstremistycznymi.

71. WZYWA państwa członkowskie do dalszego opracowywania i wymiany dobrych praktyk w zakresie skuteczniejszego zapobiegania brutalnemu ekstremizmowi i terroryzmowi, ich wykrywania i zwalczania oraz do zajęcia się, w tym poprzez współpracę z kluczowymi państwami trzecimi, problemem rozprzestrzeniania się brutalnych treści ekstremistycznych w internecie i poza nim.
-

KONKLUZJE RADY
W SPRAWIE ZACIEŚNIENIA TRANSGRANICZNEJ WSPÓLPRACY ORGANÓW
ŚCIGANIA

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

1. DOSTRZEGAJĄC fundamentalne znaczenie dalszego usprawniania transgranicznej współpracy organów ścigania dla wspierania wspólnego celu, jakim jest wzmocnienie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w czasach gdy nowo pojawiające się zagrożenia uwypuklają potrzebę dalszych synergii i ściślejszej współpracy na wszystkich szczeblach, tak by zapewnić skuteczną i skoordynowaną reakcję właściwych organów;
2. UWZGLĘDNIAJĄC konwencję wykonawczą do układu z Schengen (CISA), decyzję Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej, decyzję Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW oraz decyzję Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie usprawnienia współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w sytuacjach kryzysowych (decyzje w sprawie konwencji z Prüm), a także inne unijne instrumenty dotyczące egzekwowania prawa oraz dwu- i wielostronne umowy o współpracy policyjnej między państwami członkowskimi;

3. W OPARCIU O priorytety strategiczne i zasady przewodnie transgranicznej współpracy organów ścigania zawarte w programie strategicznym UE na lata 2019–2024 dotyczącym usprawniania współpracy i usprawnienia wymiany informacji w celu zwalczania terroryzmu i przestępczości transgranicznej¹⁰, strategię UE w zakresie unii bezpieczeństwa¹¹, konkluzje Rady w sprawie odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE na lata 2015–2020¹² oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie odnowienia strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE¹³, będącą odbiciem wspólnej agendy Rady, Komisji i Parlamentu Europejskiego, a także konkluzje Rady z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie niektórych aspektów prewencyjnych działań policji w Europie¹⁴;
4. PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI niewiążące dokumenty Rady, takie jak wzorcowe rozwiązania (katalog schengeński¹⁵) i wytyczne (wytyczne dla pojedynczych punktów kontaktowych¹⁶, wytyczne dla centrów współpracy policyjno-celnej¹⁷, podręcznik wymiany informacji między organami ścigania¹⁸ oraz podręcznik operacji transgranicznych¹⁹), a także ustalenia z ocen Schengen;
5. PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI komunikat Komisji w sprawie nowej strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa na lata 2021–2025²⁰, w którym podkreślono, że „współpracę (...) można (...) jeszcze dodatkowo zacieśnić dzięki usprawnieniu i modernizacji dostępnych instrumentów” i że „Komisja zbada, jak może w tym pomóc kodeks współpracy policyjnej”, a także wstępną ocenę skutków inicjatywy dotyczącej unijnego kodeksu współpracy policyjnej, opublikowaną przez Komisję w dniu 28 września 2020 r.²¹;

¹⁰ EUCO 9/19.

¹¹ COM(2020) 605 final.

¹² 15670/14.

¹³ 2014/2918.

¹⁴ 10062/19.

¹⁵ 15785/3/10.

¹⁶ 10492/14.

¹⁷ Centrum współpracy policyjno-celnej, PCCC (9105/11).

¹⁸ 6727/18.

¹⁹ 10505/09.

²⁰ COM(2020) 605 final, s. 22.

²¹ Ares(2020)5077685.

6. **PODKREŚLAJĄC** wartość dodaną i wynikające z niej znaczenie cyklu polityki UE²² / EMPACT, o których wspomniano także w strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa na lata 2021–2025 i które angażują właściwe organy ścigania państw członkowskich oraz instytucje i agencje UE i usprawniają współpracę transgraniczną w zakresie walki zorganizowaną i poważną przestępczością międzynarodową;
7. **UZNAJĄC** ważną rolę, jaką odgrywa Europol jako unijne centrum wymiany informacji kryminalnych we wspieraniu państw członkowskich i ich właściwych organów w prowadzeniu operacji i dochodzeń oraz w promowaniu współpracy;
8. **MAJĄC NA UWADZE** wkład Fronteksu w ochronę bezpieczeństwa wewnętrznego Unii poprzez skuteczne wdrażanie środków zintegrowanego zarządzania granicami na granicach zewnętrznych UE, w tym walkę z przestępczością transgraniczną i terroryzmem na granicach zewnętrznych UE;
9. **DOSTRZEGAJĄC** znaczenie wyłącznej odpowiedzialności państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego, zgodnie z art. 4 ust. 2 TUE, oraz ich działań w tym obszarze, **DOCENIAJĄC** też dotychczasowe postępy państw członkowskich w stałym usprawnianiu współpracy operacyjnej między organami ścigania;
10. **KŁADĄC NACISK** na fakt, że wszystkie nasze działania są w pełni zgodne z prawami i wolnościami podstawowymi oraz **PRZYPOMINAJĄC** o znaczeniu stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności,

RADA:

11. **PODKREŚLA**, że transgraniczna współpraca organów ścigania opiera się na zasadzie suwerenności państw, w myśl której państwom członkowskim przysługuje wyłączna prerogatywa w zakresie prowadzenia działań związanych z egzekwowaniem prawa na ich terytorium;

²² Konkluzje Rady zamieszczone w dok. 7704/17.

12. **PODKREŚLA**, że unijna przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wymaga efektywnej, zgodnej z prawem i opartej na wzajemnym zaufaniu współpracy organów ścigania w zwalczaniu przestępczości transgranicznej i zorganizowanej, brutalnego ekstremizmu, terroryzmu i nielegalnej migracji;
13. **KŁADZIE NACISK** na fakt, że pandemia COVID-19 i wspólny cel, jakim jest zapobieganie rozprzestrzenianiu się zakażeń, uwypukliły potrzebę ściślejszej współpracy transgranicznej, w tym w dziedzinie egzekwowania prawa na terenach leżących przy wspólnych granicach wewnętrznych;
14. **PODKREŚLA**, że pojawianie się nowych zjawisk przestępczych i rozwój narzędzi technologicznych, do których dostęp mają zarówno organy ścigania, jak i przestępcy, wymaga oceny, czy potrzebne jest dostosowanie mechanizmów współpracy organów ścigania;
15. **JEST ZDANIA**, że wielopoziomowe ramy współpracy organów ścigania są fundamentem odpowiedniej kombinacji uzgodnionych rozwiązań wspólnych wyzwań, przy czym należy dostosować rozmaite formy współpracy do konkretnych potrzeb;
16. **KŁADZIE NACISK** na konieczność lepszego dostosowania – w odpowiednich przypadkach – współpracy transgranicznej do celów cyklu polityki unijnej dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej;
17. **PRZYPOMINA**, że usprawnienia obecnych instrumentów powinny odpowiednio równoważyć skonsolidowane przepisy ogólnounijne i umożliwiać skrojone na miarę formy współpracy na małą skalę, odzwierciedlające uwarunkowania regionalne i lokalne, oraz uwzględniać różnice w systemach prawnych i w regionalnych i lokalnych wymogach operacyjnych i organizacyjnych, a jednocześnie być zgodne z prawami podstawowymi i uwzględniać zasady pomocniczości i proporcjonalności;
18. **PODKREŚLA**, że lepiej jest udoskonalać instrumenty już dostępne zamiast tworzyć nowe formy współpracy, i **DLATEGO PRZYPOMINA** o potrzebie spójnego i skutecznego wdrażania istniejących instrumentów;

19. ZAUWAŻA rosnące rozbieżności między konwencją wykonawczą do układu z Schengen i decyzjami w sprawie konwencji z Prüm z jednej strony, a dynamicznie ewoluującą praktyką opartą na dwu-, trzy- i wielostronnych umowach i praktycznymi wymogami współczesnych działań w zakresie egzekwowania prawa z drugiej, co w niektórych przypadkach prowadzi do niepewności co do możliwości zastosowania oraz zakresu istniejących form współpracy;
20. DOSTRZEGA fundamentalne znaczenie zapewnienia funkcjonariuszom organów ścigania możliwości skutecznego działania w ramach współpracy transgranicznej, w szczególności poprzez przyznanie odpowiednim siłom policyjnym wspólnie uzgodnionych i wyważonych uprawnień w pewnych ściśle określonych okolicznościach, przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych i zasady suwerenności państw, w szczególności w odniesieniu do przewodniej i decydującej roli państwa, w którym prowadzone są działania;
21. DOCENIA wpływ centrów współpracy policyjno-celnej lub pojedynczych punktów kontaktowych, które okazały się najlepszymi rozwiązaniami ułatwiającymi i przyspieszającymi współpracę organów ścigania, w szczególności w odniesieniu do wymiany informacji, a także ZACHĘCA do dalszego wzmocnienia centrów współpracy policyjno-celnej zgodnie z potrzebami regionalnymi, na przykład poprzez wspieranie powszechnego i systematycznego korzystania przez nie z aplikacji sieci bezpiecznej wymiany informacji (SIENA);
22. PODKREŚLA, że należy ocenić wymogi prawne zawarte w instrumentach dotyczących współpracy transgranicznej umożliwiających działania, takie jak obserwacja transgraniczna i pościg transgraniczny, pod kątem potrzeb współczesnych działań organów ścigania;
23. PODKREŚLA rolę wspólnych patroli, jednostek i biur policyjnych, wspólnych punktów operacyjnych, dni wspólnego działania oraz wspólnych dochodzeń, ponieważ skutecznie pomagają one w utrzymaniu porządku publicznego, zapobieganiu przestępstwom i ich zwalczaniu, zwłaszcza w regionach przygranicznych, zwiększają subiektywne poczucie bezpieczeństwa wśród obywateli i sprawiają, że w ramach swojej współpracy organy ścigania z różnych państw członkowskich mogą prowadzić regularne wspólne służby, tym samym tworząc podstawę wzajemnego zaufania;

24. **PODKREŚLA** jednocześnie potrzebę poszanowania i pełnego stosowania praw i wolności obywateli zapisanych w istniejących ramach prawnych oraz w Karcie praw podstawowych, dostrzegając, że zaufanie społeczeństwa do organów ścigania jest niezbędne dla utrzymania subiektywnego poczucia bezpieczeństwa wśród obywateli;
25. **PODKREŚLA** rolę stałej interakcji i odpowiedniej wymiany informacji, a także ciągłych wspólnych szkoleń, pracy we wspólnych grupach eksperckich, seminariów, warsztatów i programów wymiany na różnych szczeblach, zwłaszcza przy wsparciu Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL), z myślą o wypracowaniu wspólnego rozumienia europejskiego egzekwowania prawa;

APELUJE zatem DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, aby:

26. podjęły wszelkie niezbędne kroki, by jeszcze bardziej wzmocnić transgraniczną współpracę operacyjną organów ścigania poprzez skuteczne wdrażanie istniejących instrumentów, a w stosownych przypadkach i w razie potrzeby – poprzez skonsolidowanie, uproszczenie i rozszerzenie podstaw prawnych, w tym:

jeśli chodzi o wspólne patrole, jednostki, biura i punkty operacyjne: by dalej zwiększały stosowanie tych instrumentów i zapewniły ich skuteczność i oszczędność kosztową, w przypadku wspólnych patroli na przykład na zasadzie modelu 1:1 (jeden funkcjonariusz policji z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego), w zależności od zadania:

- w tym kontekście wyjaśniły, a w stosownych przypadkach i zgodnie z potrzebami regionalnymi oraz zasadą suwerenności państw, istniejącymi systemami prawnymi i decydującą rolą państwa, w którym prowadzone są działania, rozszerzyły w pewnych ściśle określonych okolicznościach przyznawanie wzajemnie uzgodnionych i wyważonych uprawnień wykonawczych zagranicznym funkcjonariuszom prowadzącym działania poza terytorium ich państwa pochodzenia w ramach wykonywania obowiązków służbowych;
- zwiększyły wykorzystanie transgranicznych i wspólnych dochodzeń i uprościły procedury ustanawiania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych (JIT), na przykład przede wszystkim za pomocą narzędzi praktycznych, w tym oceniły, czy istnieje konieczność zaktualizowania istniejących wzorów umów, wzmocnienia pracy sieci JIT i zaangażowania ekspertów JIT w szybkie negocjowanie umów w sprawie JIT;

jeśli chodzi o obserwację transgraniczną: by wyjaśniły i rozważyły uproszczenie wymogów prawnych dotyczących prowadzenia takiej obserwacji, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady suwerenności państw, istniejących standardów ochrony praw podstawowych, istniejących systemów prawnych państw członkowskich i decydującej roli państwa, w którym prowadzone są działania, by zbadały standaryzację środków, które mogą zostać zatwierdzone, oraz środków technicznych, które mogą być używane, np. dronów i urządzeń lokalizujących, oraz by usprawniły procedury udzielania zezwoleń, w tym poprzez ponowne zdefiniowanie różnicy między obserwacją w trybie pilnym a obserwacją niemającą takiego charakteru, wydłużenie w stosownych przypadkach ram czasowych na uzyskanie zezwolenia na obserwację w trybie pilnym, i rozważenie, w razie potrzeby i gdy jest to proporcjonalne, w ściśle określonych okolicznościach i bez uszczerbku dla istniejących instrumentów, w tym w stosownych przypadkach umów o wzajemnej pomocy prawnej, umożliwienia rozpoczynania obserwacji na terytorium innego państwa, zanim będzie ona kontynuowana w państwie pochodzenia uczestniczących w niej funkcjonariuszy;

jeśli chodzi o pościgi: by wyjaśniły – z poszanowaniem zasady suwerenności państw, istniejących standardów ochrony praw podstawowych, istniejących systemów prawnych państw członkowskich i decydującej roli państwa, w którym prowadzone są działania – prawne warunki prowadzenia pościgów²³, dostosowały wymogi prawne do potrzeb praktyków poprzez ewentualnie poszerzenie zarówno zakresu pościgów, jak i uprawnień funkcjonariuszy prowadzących operacje transgraniczne, w tym poprzez usprawnienie wymiany danych o lokalizacji, dopuszczenie pościgów każdorazowo, gdy dana osoba próbuje uniknąć procedur związanych z egzekwowaniem prawa, i umożliwienie prowadzenia pościgów z lądu, powietrza, morza i dróg wodnych;

jeśli chodzi o pojedyncze punkty kontaktowe lub centra współpracy policyjno-celne: by w stosownych przypadkach wzmocniły, pod względem technicznym i operacyjnym, istniejące centra lub punkty lub ich obszary kompetencji oraz inne struktury tego rodzaju, które powstaną w przyszłości;

jeśli chodzi o wspólne planowanie operacyjne i ćwiczenia: by zwiększyły wysiłki na rzecz propagowania korzystania ze współpracy transgranicznej, w szczególności w sytuacjach masowych zgromadzeń, katastrof i poważnych wypadków;

²³ Np. wspólna definicja pojęć związanych z zatrzymaniem – zob. art. 41 CISA.

jeśli chodzi o specjalne jednostki interwencyjne: by dalej zacieśniały współpracę transgraniczną między takimi strukturami w państwach członkowskich UE oraz państwach stowarzyszonych, w tym zwiększyły ich kompetencje oraz wyjaśniły kwestię odpowiedzialności w trakcie działań transgranicznych prowadzonych na podstawie decyzji Rady 2008/617/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r., dalej wspierały tworzenie wspólnych ośrodków szkoleniowych / centrów doskonałości, dostosowały wymogi prawne, tak by umożliwić specjalnym jednostkom interwencyjnym transport i tranzyt materiałów wybuchowych, amunicji i materiałów bojowych na potrzeby wspólnych szkoleń i operacji, wspierały łączenie i wspólne korzystanie z określonych materiałów przez państwa członkowskie, które chcą skorzystać z tej możliwości, reagowały na wnioski o pomoc techniczną ze strony innych państw członkowskich oraz wzmocniły rolę biura wsparcia sieci Atlas w siedzibie Europolu jako pojedynczego punktu kontaktowego dla specjalnych jednostek interwencyjnych, na przykład w zakresie administrowania działaniami sieci Atlas oraz ich koordynowania;

jeśli chodzi o współpracę policyjno-celną: by zapewniły ścisłą współpracę iukierunkowaną wymianę informacji, jeśli prawo to przewiduje, w szczególności w ramach cyklu polityki UE / EMPACT i w regionach przygranicznych;

27. szybko usprawniły sposoby regularnej lub doraźnej wymiany informacji i bezpośredniej komunikacji, w tym wspólne struktury, takie jak platformy intranetowe, systemy kontroli operacyjnej lub sieci łączności radiowej;
28. ściśle współpracowały, koordynowały swoje działania i utrzymywały łączność w sytuacjach kryzysowych, takich jak wywołana pandemią COVID-19, na poziomie operacyjnym i strategicznym, w szczególności z organami ścigania krajów sąsiadujących, na przykład z wykorzystaniem stałych lub doraźnych struktur;
29. zwiększały wiedzę funkcjonariuszy organów ścigania o istniejących narzędziach oraz wzmacniały ich gotowość do współpracy transgranicznej, z pełnym wykorzystaniem dostępnych źródeł informacji, takich jak niedawno zaktualizowany Podręcznik operacji transgranicznych i związane z nim krajowe zestawienia informacyjne;

30. zapewniły łatwiejszy dostęp do informacji, np. poprzez wprowadzenie aplikacji internetowych – najlepiej kompatybilnych z unijnymi kanałami informacyjnymi –które informowałyby poszczególnych funkcjonariuszy organów ścigania o przepisach mających zastosowanie do działań transgranicznych na danym obszarze, oraz poprzez częstsze stosowanie standardowych formularzy;
31. dalej wzmocniały struktury umożliwiające zarówno regularne, jak i doraźne kontakty, w tym w ramach spotkań fizycznych i zabezpieczonych spotkań wirtualnych, prac komitetów, warsztatów i programów wymiany, a także wspólnych szkoleń i seminariów, które pozwolą podnieść umiejętności praktyczne na potrzeby współpracy operacyjnej, w tym znajomość języków i prawa;
32. nadal prowadziły wymianę i wdrażanie sprawdzonych rozwiązań jako cennego narzędzia poprawy współpracy;
33. nadal rozwijały wspólną europejską kulturę w odniesieniu do organów ścigania oraz, w zależności od obserwowanej zgodności operacyjnej i pedagogicznej, (stopniowo) tworzyły krajowe mechanizmy uznawania wiedzy nabytej w innych państwach członkowskich czy też nawet wspólną normę prowadzącą do uzyskania europejskiego certyfikatu;

WZYWA KOMISJĘ, aby:

34. w pierwszym rzędzie dokonała wraz z państwami członkowskimi kompleksowej oceny wniosków wyciągniętych z ocen oraz innych źródeł informacji dotyczących transgranicznej współpracy organów ścigania;
35. należycie uwzględniła – dokonując oceny wariantów wniosku dotyczącego europejskiego kodeksu współpracy policyjnej przy jednoczesnym poszanowaniu zasady suwerenności państw, istniejących standardów ochrony praw podstawowych, istniejących systemów prawnych państw członkowskich i decydującej roli państwa, w którym prowadzone są działania – wartość i skuteczność lokalnej, regionalnej, dwu- i wielostronnej współpracy organów ścigania różnych państw członkowskich, w szczególności w regionach leżących przy wspólnych granicach wewnętrznych, oraz wartość dodaną przepisów europejskich z perspektywy zasad pomocniczości i proporcjonalności;

36. rozważyła skonsolidowanie unijnych ram prawnych, tak by jeszcze bardziej wzmocnić transgraniczną współpracę organów ścigania, a jednocześnie zagwarantować ochronę danych i praw podstawowych, zająć się obecnymi potrzebami operacyjnymi i dokonać przeglądu w szczególności przepisów tytułu III rozdział 1 (Współpraca policyjna) konwencji CISA, decyzji ramowej 2006/960/WSiSW oraz decyzji 2008/615/WSiSW, 2008/616/WSiSW (decyzje w sprawie konwencji z Prüm) i decyzji 2008/617/WSiSW²⁴, zwłaszcza jeśli chodzi o pościg i obserwację transgraniczną, które powinny w pełni funkcjonować w całej Europie, przy poszanowaniu możliwości określenia przez państwa członkowskie szczegółów takiej współpracy i zapewnienia jeszcze ściślejszej współpracy w ramach stosunków dwustronnych, jak wspomniano powyżej;
37. oceniła, z poszanowaniem zasad suwerenności państw i proporcjonalności, istniejących standardów ochrony praw podstawowych, istniejących systemów prawnych państw członkowskich i decydującej roli państwa, w którym prowadzone są działania, czy konieczne jest wprowadzenie zmian w ramach prawnych lub wspólnych wytycznych dotyczących współpracy w sytuacjach kryzysowych, np. wywołanych pandemią, a także w odniesieniu do nowych technologii, które mają wpływ na transgraniczną współpracę organów ścigania;
38. zintensyfikowała wsparcie dla wzmocnionych regionalnych form (struktur) współpracy, takich jak centra współpracy policyjno-celnej, wspólne posterunki policji i wspólne sesje szkoleniowe, jednocześnie zapewniając ich efektywną współpracę z pojedynczymi punktami kontaktowymi;
39. przyczyniła się do zacieśniania współpracy organów ścigania poprzez wspieranie rozwoju sprawnej i szybkiej wymiany informacji, dalszego rozwoju odpowiednich struktur i platform, wspólnych szkoleń, ćwiczeń, seminariów i warsztatów, zmniejszania barier technicznych i językowych, opracowania zaktualizowanych podręczników i praktycznych katalogów określających mające zastosowanie krajowe wymogi, uprawnienia i procedury, a także zintensyfikowanych szkoleń z zakresu prawa;

²⁴ A także, w stosownych przypadkach, innych instrumentów dotyczących współpracy organów ścigania / organów sądowych.

WZYWA EUROPOL, aby:

40. nadal wspierał państwa członkowskie w podejmowanych przez nie wysiłkach, by zapewniać mu wysokiej jakości informacje, i by zwiększył wykorzystanie aplikacji SIENA przez ich właściwe organy krajowe;
41. zbadał, wraz z innym zainteresowanymi stronami i odpowiednimi grupami eksperckimi, możliwości rozwoju rozwiązań mobilnych (lub połączenia ze sobą istniejących rozwiązań), co pozwoliłoby na szybką i bezpieczną komunikację między funkcjonariuszami działającymi w terenie a funkcjonariuszami prowadzącymi dochodzenia;

WZYWA CEPOL, aby:

42. nadal pomagał państwom członkowskim w organizowaniu szkoleń dla organów ścigania, by podnosić zdolności funkcjonariuszy, w szczególności co się tyczy znajomości prawa, w odniesieniu do transgranicznej współpracy organów ścigania;

WZYWA FRONTEX, aby:

43. w ramach swojego mandatu wspierał organy ścigania państw członkowskich UE i państw stowarzyszonych w ramach Schengen w zarządzaniu granicami zewnętrznymi w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa wszystkim obywatelom UE.
